

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIX. De Theodorico Gothorum rege, & de his quae illo regnante usque ad Justiniani tempora Romae acciderunt: utque Roma iterum in Romanorum potestatem venerit, cū Vitiges illinc aufugisset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἰσαχθέντων, ὅτι ὄντων ταῖς πόλεσι ὑπέρτερον. Α
τῶν δὲ, αὐτῶν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἰπαναχθέν-
των τὰς.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ θευδείχου ἡ γόθων ἐπὶ ἐν Ῥώμῃ συμβάντων ὑπ' αὐτῶν
ἡγετῶν ἡγεμονίας, καὶ ὡς παλιν ἡ Ῥώμη ὑπὸ Ῥω-
μαίων γέγονεν, ἀπὸ Φυλάντου ἀπ' αὐτῶν.
Ὁσα ἡ κ' τὴν Ἰταλίαν γέγονεν, ἐρχομαι
λέξων, ἐστῶν ἑμὰ λαοσφῶς παρ-
κοπίῳ πρὸ Ῥήθου πεπονημένων μέχρι τῶν αὐτῶν
Ῥωμαίων. ἐπειδὴ ἡ θευδείχου ὡς μοι προση-
γῶν, Ῥώμην ἔλεν, ὁ δ' ἄκρον τὸν ταύτης τυραν-
νον παλάσι καλοπολεμήσας, καὶ Ῥωμαί-
ων ἐξηγησάμενος ἡ δὲ Ῥώμην τὸν βίον διεμήρη-
σαν, ἀμαλασένδα ἡ τετα στωικησασα, ἡ
κονε παυδὸς ἀταλίχου τὴν ἐπιρροίην μετῆς,
καὶ τὴν βασιλείαν διεκκυβέρνα, μάλλον πρὸς τὸ
ἀρρένωτον διοκλίναςα, καὶ τῆς τῶν πραγμά-
των προνοῶσα ἡ πρώτη πρὸς τὴν ἔφεσον ἡ γό-
θικῆ πολέμῃ ἰεσνιανὸν ἐνήγε, πέμψασα
παρὸς αὐτὸν πρεσβείας, ἐπιθελῆς καὶ αὐτῆς ἐξ-
αερίθεισης, καὶ ἀταλίχου τοίνυν ἡ ἀνδρῶ-
πων ἡρομένε, ἐτι κομιδὴ μικρὰν τὴν ἡλικίαν
αγοῖ, ἡ θυδῶν τῶν πρεσβυτέρων θευδείχου,
τῆς τῶν ἐσπερίων πραγμάτων δὲ χῆλῃ περι-
τιθεῖ. ὅς ἐπειδὴ βελισάριον ἰεσνιανὸς ἀνά-
τάσπερία ὑπέπομφε μέση, τῆς δὲ Ῥώμης ἐξί-
στα, μάλλον πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀκούσας, ἐπὶ πολέ-
μων ἡκισα πέρας ἔχων, ἐπιτίγιδ' ἀνδρὸς
πολεμικώτατος τῶν ἐσπερίων ἐξηγησάμενος
δυναμειῶν. ἐκ τῶν συγκαμένων τῶν αὐτῶν ὑπε-
κοπίῳ ἐστὶν ἔλεν, ὡς βελισάριος προχόντος τῆ
ἰταλῶν γῆ, ἐπιτίγιδ' ἡ μὴ τὴν Ῥώμην καὶ ἀλέ-
λοιπε. βελισάριος δὲ σὺν τῶν ἀμφοῖν αὐτῶν
ἐρατῶ τῆ Ῥώμῃ προσεπέλασεν. ὃν ἡδὲ ἰεσνι-
αίων τὰς πύλας ἀναπέλασαντες, ἐσεδέξαν-
το, σιλοεῖς μάλιςα τῆ ταύτης ἀρχιερέως,
τῶν καὶ ἀπραξάμενος, σείλαντος τε ἐπὶ τῆ
τω φειδέλιον ἀταλίχου παρῆδρον ἡρομέ-
νον. ὡς τῆ ἡ ἀμαχίῃ τὴν πόλιν παρέδσαν
ἡ γέγονεν ὑπὸ Ῥωμαίων αὐτῶν ἡ Ῥώμῃ, ἐξή-
κοισα ἔτεσιν ὑπερον, ἐνάτη ἀπελαίς, παρὸς
δὲ Ῥωμαίων παρῆδρον δεικνύμενος δεικνύμενος
μινὸς ἐν δὲ ἡλικίαν ἐπὶ ἰεσνιανὸν βασιλέως
τὴν αὐτοκράτορα διέπονη δὲ Ῥώμην ὁ αὐτὸς
ἀναγράφει) ὑπεκοπίῳ, ὡς τῶν γόθων τὴν
Ῥώμην πολιορκήσαν, βελισάριος ὑπε-

CAP. XIX.

De Theodorico Gothorum rege, & de his quæ
illo regnante, usque ad Justiniani tempora
Roma acciderunt: utque Romam iterum in
Romanorum potestatem venerit, cum Viti-
ges illinc ansuisset.

TRANSEO nunc ad res in Italia ge-
stas, quas idem Procopius Rhetor
ad sua usque tempora planissime expli-
cavit. Postquam Theodoricus, uti su-
pra diximus, Romam cœpisset, Odoac-
ro qui in ea tyrannidem gerebat, peni-
tus debellato, & Imperium Romanum
deinceps usq; ad exitum vitæ admini-
strasset, post ejus mortem Amalasin-
tha, quæ uxor ejusdem fuerat, commu-
nis filii Athalarici tutelam & totius re-
gni procurationem gessit, ad vitilem
gravitatem propius accedens, atque in
hunc modum rebus prospiciens. Hæc
prima Justinianum ad Gothici belli cu-
pidinem incitavit, missis ad eum lega-
tis, cum insidiæ adversus ipsam structæ
essent. Porro cum Athalaricus teneræ
adhuc ætate è vivis excessisset, Theo-
datus propinquus Theodorici, occi-
dentalis Imperii administrationem sus-
cepit. Sed cum Justinianus Belisarium
in Occidentis partes misisset, regno se
abdica vit, utpotè qui liberalibus studiis
magis addictus, rei bellicæ hæud satis
ghartis esset: Vitige interim, viro bel-
licosissimo, occidentalibus copiis præ-
posito. Ex ejusdem Procopii historia
illud etiam discimus, Vitigem audito
Belisarii in Italiam adventu, Roma ex-
cessisse: Belisarium verò cum suis co-
piis ad urbem appropinquasse. Quem
Romani, resecatis portis libentissime
susceperunt, id perficiente potissimum
Silverio, Romanæ urbis Episcopo, qui
ad eam rem miserat Fidelem, qui A-
thalarici olim Assessor fuerat. Ita Ro-
mani citra pugnam Belisario urbem
tradiderunt: ac denuò urbs Roma in
potestatem Romanorum venit, post
annos demum sexaginta, mense Apel-
læo quem Latini Decembrem vocant,
cum Justinianus annum Imperii sui un-
decimum ageret. Scribit etiam idem
Procopius, Belisarium cum Roma à
Gothis obfideretur, Silverium ejus-
Ddd ij

dem urbis Pontificem, quem de prodicione suspectum habebat, in Achaiam deportasse, & Vigilum in ejus locum subrogasse.

A Ψίαν προδοσίας ἐς σιλβέριον τὸν τῆς πόλεως
δεξιερέα ἐρχοῦς, τῆτον μὲν ἐς ἑλλάδα με-
τοικίσει. δεξιερέα δὲ βιγίλιον καθεστήσαντι.

CAP. XX.

Quomodo Justiniani temporibus Eruli Christianam fidem amplexi sint.

Sub idem tempus, ut scribit Procopius, Eruli, qui jampridem Imperatoris Anastasii temporibus Danubium traiecerant, benigne excepti à Justiniano, & maximis opibus ab eodem locupletati, universi simul Christianam fidem amplexi sunt, & pristina vivendi ratione deposita, mansuetiorem cultum induerunt.

Κεφ. κ'.

Ὅτι ἐν λιγύμοις ἔρμολοι, ἐν τοῖς χερνοῖς ἰεσμοῖς
ἔχουσιν ἰδίαν.

ΥΠὸ τοῖς αὐτοῖς χερνοῖς, ὡς ὁ αὐτὸς ἔγραψε
κόπιον ἀναγράφει, ἔρμολοι πᾶσαι μὲν
ἰστρον ἤδη διαβάντες ὁ τε τὴν ῥωμαίων ἀ-
ρχὴν ἀνασάσιον διεκκυβέρνα, φιλοφροσύν-
τες ὑπὸ ἰεσμοῖς χημάσι μεγάλοις αὐτοῖς
δωρησαμένοι, παροῦδι χερσιανοὶ γεννηθέντες
κῆτλῶ διάλειαν Ἰπὶ τὸ ἡμερῶτερον μετέβαλον.

CAP. XXI.

Quomodo Belisarius urbem Romam quam Gothi iterum ceperant, recuperavit.

NARRAT deinde idem Procopius reditum Belisarii Constantinopolim, & quemadmodum Vitigem simul cum manubiis quas in urbe Roma ceperat, secum adduxerit: utque Totila Romanum Imperium sibi vindicaret, & urbs Roma sub Gothorum ditio-
nem denuo reciderit. Quomodo et-
jam Belisarius, cum iterum in Italiam venisset, Romam recuperaverit: Cum-
que bellum adversus Persas conflatum fuisset, ab Imperatore revocatus sit Constantinopolim.

Κεφ. κα'.

Ὅτι πάλιν ὑπὸ γότθοις γηγορήσαντι ῥωμαῖοι, αὐτῶν
ὁ βελισάριος ἀνεσώσατο.

Εἶτα τῶ ἐπὶ τὸ βυζάντιον ἐπαναβάντι
βελισάριος γράφει, ὅπως τε τὸν αὐτῶν
ἀνήγαγε κῆτλῶ ἐν ῥώμῃς λαφύρων. τῶ
τιλά τε τῆς ῥωμαίων δεξιερῆς τὴν παρὰ
ψῶ, καὶ ὅπως αὐτοῖς ὑπὸ γότθων ἡ ῥώμη γη-
γορε, καὶ ὡς βελισάριος δις τὴν ἰταλίαν κα-
τεληφώς, αὐτοῖς τὴν ῥώμην ἀνεσώσατο. ὅπως
τε τῶ μηδικῆ πολέμου συστάσει, αὐτοῖς
βυζάντιον ὁ βελισάριος μετὰ πεμπήσιν ὑπὸ
βασιλείως γέγονεν.

CAP. XXII.

Quomodo iisdem temporibus Abasgi quoque Christianam fidem amplexi sunt.

REFERT praterea idem Scriptor, Abasgos per idem tempus ad mansuetiorem cultum translatos, Christianam religionem suscepisse: & Eunuchum quendam Palatii, Euphratam nomine, qui natione Abasgus erat, ab Imperatore Justiniano ad eos missum esse, qui interdiceret, ne cuiquam deinceps in e agente virilia ferro abscinderentur, neve vis inferretur naturæ. Ex his enim ut plurimum eligebantur ministri Imperialis cubiculi, quos vulgo Eunuchos vocant. Tunc etiam Justinianus, cum Ecclesiam in honorem Deiparæ apud Abasgos ædificasset, sacerdotes illis constituit. Atque exinde Abasgi Christianæ legis doctrinam accuratissime didicerunt.

Κεφ. κβ'.

Ὅτι καὶ ἀβασγοὶ τῶν καὶ τὰ ἔχουσιν ἰδίαν.

Οὗτος ἰσπορεῖ, ἀβασγὸς ἐπὶ τὸ ἡμερῶ-
τερον μετὰ ἀνάσας ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς χερ-
νοῖς τὰ χερσιανῶν ἐλέσθαι δόγματα, βασι-
λέα τε ἰεσμοῖν, τῶ τινὰ ἐν τῆς αὐτοῖς ἐν-
νέχων, ἀβασγὸν δὲ τὸ γένος, εὐφρατῶν ἐν-
μα, πέντε παρὰ αὐτοῖς ἀπαγορευθῆναι,
μηδένα τὸ λοιπὸν ἐν τῶ τῶ ἐθνῶν ἀπὸ τῆς
ἀρρενωπίας ἀποψιλῆσθαι σιδήρω, βιαζομέ-
νης τῆς φύσεως. Ἰσ αὐτῶν τὰ πολλὰ αὐτοῖς
βασιλικῶς ἐξυπηρετήσαντες κοίτῳ καθε-
σῆκαν, ἐς εὐνέχους ἢ σωκῆθια καλεῖται. ὅτι
καὶ ἰεσμοῖν ἱερὸν τῆς θεοῦ ἐκ ἐν ἀβασγοῖς
ὀικοδομησάμενος, ἱερέας αὐτοῖς κατεστήσα-
το ὅθεν ἐς τὸ ἀκριβέστατον τὰ χερσιανῶν
ἐξέμαθον δόγματα.